

Da der hverken for Sukker-Indførselens Vedkommende er flet Forandringer, der kunne give Anledning til Ændringer i Tarifen eller med Hensyn til Beskatningsgrundlaget — Sukkerets Lyshed med Amsterdamer Standardprøver som Grænser mellem Gruppens Underafdelinger — er fundet Anledning til at søge andre Metoder til Bedømmelse af Sukkerets Kvalitet anvendte ved Fortoldningen, idet ingen af de nyere turde anbefale sig ved let Anvendelighed, og Nøjagtigheden i Udmaalingen af Værdien spiller en mindre Rolle her, hvor over $\frac{3}{5}$ af Sukkerne indføres til umiddelbar Konsum, end andre Steder, hvor Størsteparten er Raaproduct til videre Behandling, har man troet at burde blive staaende ved det tilvante, der i det Hele ikke medfører store Vanskeligheder.

Tolden for Randis og de øvrige under denne Position faldende Sukkere, der, som ovenfor bemærket, nu er i alt 6,5 β pr. Pb. , er i Forslaget ansat til 12,5 Dre pr. Pb. , hvorved Toldforskellen mellem denne og den nærmest følgende Position er nedsat med 1 Dre pr. Pb. , idet der efter Alt, hvad der foreligger om de indenlandske Raffinaderiers Fabrikationsforhold i Forbindelse med den nu foreslaaede Toldfrihed for brændte Ven og Stenful ikke kan skønnes, at man gaar de indenlandske Raffinaderier for nær ved den ovenfor nævnte Formindstelse af Toldforskellen mellem raffineret og andet Sukker. Uraffineret Sukker samt Mallas og almindelig brun Sirup ere optagne i Lovforslaget med de samme Toldbeløb som efter Lov af 4de Juli 1863, kun med den som Følge af Om sætningen nødvendige Afrunding; derimod har man udfikst Position 231, alle Slags Frugtsirupper etc., fra Sukker og henlagt den til Spisevarer, en Ændring, der i øvrigt er uden Betydning, da Indførselen paa denne Position kun har været 1,282 Pb.

Svampe.

Lov af 4de Juli 1863 har denne Varegruppe delt i 3 Positioner, nemlig Position 232: Bassekvaspe til Told pr. Pb. 32 β og alle andre: upræparerede, Position 233 frie, og præparerede, navnlig ogsaa Frittions-Fyrsvamp, Position 234 til Told pr. Pb. 3 β . I Forslaget ere alle Svampe, undtagen de til Spisevarer hensejrtede spiselige Svampe og de til Krudt hensejrtede Frittions-svampe, samlede under et toldfrit Tarifnummer.

Svovl m. m.,

der efter Pos. 235 i Loven af 1863 er toldfrit, er i Udkastet ligeledes opført til Toldfrihed.

Sværter.

Herunder er til en Told af 3 Dre pr. Pb. Br. samlet Toldlovens Pos. 13 Blanksvæerte m. v. samt dens Pos. 20 Bogtrykkesvæerte og al anden Trykkesvæerte, for hvilke Varer Tolden nu er 2 β pr. Pb. Br.

I det i forrige Samling forelagte Lovforslag vare Sværter ansatte til Toldfrihed; men da foretagne Undersøgelser have vist, at der eksisterer en ikke ubetydelig indenlandsk Fabrikation af Blanksvæerte og lignende Sværter, der under fuldstændig Toldfrihed for disse Sværter ikke vilde kunne konkurrere med udenlandske, navnlig engelske Fabrikker, er der nu foreslaaet den ovennævnte Told af 3 Dre.

Syrer.

For flydende Syrer, der efter Toldlovens Pos. 236 fortoldes med 0,5 β pr. Pb. , er der i Udkastet foreslaaet Toldfrihed, hvorimod faste Syrer henvises til Toldbehandling som Apotekervarer ligesom hidtil.

Sæbe.

De herunder hørende Varer deles i Loven af 4de Juli 1863 i to Grupper: „vællugtende samt ikke vællugtende i formede Haandstykker, Kugler o. desl., saavel som Sæbepulver,“ Pos. 201, pr. Pb. 16 β , og „anden samt saakaldet Bassekvaspe“, Pos. 202, pr. Pb. 1 β . I Udkastet er af den første Gruppe ubeladt „ikke vællugtende“, og de under denne herefter faldende Varer henvises til Fortoldning som Parfumerier, hvor de efter deres Karakter formentlig rettest høre hjemme, medens i den sidste Gruppe er medoptaget Sølvs eller Polersæbe, hvoraf et meget ringe Kvantum nu indføres under ubenævnte Varer.

Under Bogstavet S. findes i Loven af 1863 endvidere:

Spæk, Lever etc. til Tran, som med den hidtidige Toldfrihed er hensejrt til Dyr.